

ad Bilag VII.

Bilag E.

Det vil være bekendt, hvorledes Vanskelighederne ved Udarbejdelsen af Planer til et nyt eller udvidet Nationalmuseum i væsentlig Grad skyldes de Fordringer, som Dansk Folkemuseum vil stille til sin Andel af Bygningskomplekset.

Vanskelighederne opstaar ej alene derved, at Folkemuseet, hvis Opgave det er at vise Kulturen fra ca. 1660 til den til enhver Tid levende Generations Bedste- eller Oldeforældres Dage, behøver særlig stort Gulvareal (ca. 4 000 Kv. m) og store Udvidelsesmuligheder, men de opstaar tillige ved den Omstændighed, at Folkemuseet rummer Genstande, der kun kan anbringes i en eller flere Bygninger, som er særlig indrettet dertil, og som ikke godt kan udgøre en Del af en større Fællesbygning for de danske Samlinger.

I Modsætning til Nationalmuseets 1ste og 2den Afdeling rummer Folkemuseet en Række Interiører, gamle panelerede Stuer, efter hvis Vinduer (det vil sige Vinduernes Form og indbyrdes Beliggenhed) den kommende Bygning maa rette sig.

Hvor uheldigt en ikke tilpasset Bygning falder ud, ses saavel af enkelte tilsvarende udenlandske Museer i forældede eller upraktiske Museumsbygninger som af Dansk Folkemuseums tidligere (delvise) Opstilling i Panoptikonbygningen. Interiørvinduerne var dels blændede, dels overskaarne af Vinduerne eller Vinduesposterne i selve Bygningen, og kun paa lyse Sommerdage fik Interiørerne her nogenlunde tilstrækkeligt Lys. — Interiørerne, der gennemgaaende har smaa og lave Vinduer, kræver særlig god Beliggenhed for Lyset.

Vanskelighederne forøges derved, at Interiørerne saavel af Hensyn til det museums-tekniske som det pædagogiske ikke kan henlægges til en særlig Bygning eller Del af en Bygning, men maa indpasses i det topografisk ordnede Opstillingssystem for Landboafdelingens og i det kronologiske System for Borger- og Højerestandsafdelingens Vedkommende, saaledes at der umiddelbart op til et Stueinteriør skal grænse et eller flere almindelige Udstillingsrum, hvori der maa være andre Vinduesforhold end i Interiøret. — F. Eks. vil der ved Siden af Folkemuseets „Hedebostue“, hvis Plads er givet som et Sideskud paa den almindelige sjællandske Landbokultur, være at afsætte Udstillingsrum med Vægophængninger og Glasmontrer med Folkedragter, Syninger, udskaarne Træsager, Lertøj, Redskaber m. m. fra Heden, eller ved Siden af Museets „Magstrådejlighed“ med de udskaarne Rokokopaneler et Rum til Dragter, Keramik, Smaasager m. m. fra Tiden ca. 1750—70. Disse Udstillingsrums Beliggenhed i Forhold til Interiøret er betinget af, hvor Dørene sidder i Interiørvæggene.

Da de almindelige Udstillingsrum fordrer andre Vinduesstørrelser og Vinduesafstande end Stueinteriørerne (hvis indbyrdes Vinduesforhold ogsaa er forskellige), og det hele ogsaa af Hensyn til fremtidige Udvidelser og mulige Forskydninger maa være nogenlunde ubundet af Bygnings ydre Arkitektur, vil det være vanskeligt for ikke at sige umuligt at indpasse Dansk Folkemuseum i en Bygning, til hvis ydre Monumentalitet der maa tages Hensyn. — Sætter man Udtalelsen paa Spidsen, kunde man sige, at Folkemuseet skal bygges som et Etui til et Instrument, føjende sig efter Indholdets Form og rede til at modtage en Forandring eller Udvidelse netop paa det Sted, hvor der i hvert enkelt Tilfælde er Brug derfor.

I en monumental Fællesbygning for Nationalmuseets ældre Samlinger samt Dansk Folkemuseum vil dette sidste neppe kunne opstilles blot nogenlunde tilfredsstillende. Ved at henlægge Folkemuseet i en Mansardetage med gennemløbende Lysaabninger kunde der ganske vist opnaas gode Vinduesforhold i Interiørerne, men rent bortset fra det vanskelige i at skaffe det fornødne Gulvareal i Mansardetage opstaar der ved en saadan Løs-